

VPLVV ROZMEROV ROTAČNÉHO ELIPSOIDI NA MERANIE JEO MAGNETICKÉHO MOMENTU

IVAN ČERVENÝ, Bratislava

Pri meraní magnetického momentu guľových vzoriek indukčnou Weiss-von-Forrerovou metódou platí priama úmernosť medzi magnetickým momentom vzorky a zmenou indukčného toku vytvorenou oddelením vzorky z miernej cievky. V príci sú vyjadrené a tabulovalé funkcie, ktoré udávajú odchyly od tohto pravida pre vzorky s tvarom podlhovastého rotačného elipsoidu. Ukazuje sa, že pre konfokálne vzorky v tej istej polohe sú tieto odchyly rovnaké.

ÚVOD

Pri meraní magnetického momentu vzoriek, ktoré majú tvar gule, indukčnou Weissovou-Forrerovou [1] metódou, sa stretávame so skutočnosťou, že zmena indukčného toku vytvorená oddelením vzorky z miernej cievky je priamo úmerná magnetickému momentu vzorky [2]. Môžeme to vyjadriť vzťahom

$$\Delta\Phi/m = \text{konst.}, \quad (1)$$

kde $\Delta\Phi$ je zmena indukčného toku, m — magnetický moment vzorky. Treba zdôrazniť, že podiel $\Delta\Phi/m$ od rozmerov vzorky (t. j. jej polomeru) nezávisí. Ak sa však pri meraní stretнем so vzorkami iného tvaru ako guľového, uvedená priama úmernosť už presne neplatí. Pokial má vzorka tvar elipsoidu, možno ohodnotiť vpliv rozmerov vzorky na odchyly od vzťahu (1) bez principiálnych ťažkostí. Cieľom tohto príspevku je rozobrat tento vpliv pre vzorky, ktoré majú tvar podlhovastého sféroidu (t. j. podlhovastého rotačného elipsoidu).

Budeme uvažovať kruhový závit s polomerom R , postavený svojou rovinou kolmo na smer vektora indukcie \mathbf{B}_0 pôvodného homogénneho magnetického pola. Vzorku vložíme do pola tak, aby jej stred bol totožný so stredom závitu. Dalej rozoberieme dva prípady, lišiace sa orientáciou vzorky vzhľadom na vektor indukcie \mathbf{B}_0 .

I. DLHŠIA OS VZORKY JE ROVNOBEŽNÁ S VEKTOROM \mathbf{B}_0 , ČIJE
KOLMÁ NA ROVINU ZÁVITU

Pre ohodnotenie merania magnetického momentu indukčnou metódou je dôležité vypočítať indukčný tok cez plochu ohraničenú závitom. Treba pritom výjadriť magnetické pole v okolí vzorky, na čo sa v tomto prípade najlepšie hodia sféroidálne súradnice [3], ktoré budeme označovať symbolmi ξ , η , ψ . Medzi karteskými a sféroidálnymi súradnicami platia vzťahy

$$x = c\xi\eta, \quad y = c\sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)} \cos \psi, \quad z = c\sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)} \sin \psi,$$

Kde c je ohnisková vzdialenosť sústavy konfokálnych súradnicových plôch.

Celkom podobným postupom, ako je v [3] použitý pre elipsoid, môžeme riešením Laplaceovej rovnice, ale zapísanej vo sféroidálnych súradničach, dospiet ku skalárnym magnetickým potenciálom, opisujúcim magnetické pole vo sféroide a jeho okoli. Potenciál pôvodného pola nech je $\varphi_0 = -H_0x$, kde H_0 je jeho intenzita, ako vektor orientovaný v kľadnom smere osi x . Potom pre potenciál vo vzorke dostaneme $\varphi_1 = -H_0x/A$, príčom

$$A = 1 + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi_0^2 - 1) \int_{\xi_0}^{\infty} \frac{ds}{s^2(s^2 - 1)},$$

μ_0 je permeabilita prostredia v okolí vzorky, μ – permeabilita materiálu vzorky, $\xi_0 = a/\sqrt{a^2 - b^2}$, a – hlavná, b – vedľajšia polos sféroidu. Predpokladali sme pritom, že $b < R$.

Pri takomto označení potenciál mimo vzorky má tvar

$$\varphi_2 = (-H_0c\xi\eta/A) \left[1 + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi - 1) \int_{\xi_0}^{\xi} \frac{ds}{s^2(s^2 - 1)} \right].$$

Z uvedených potenciálov môžeme počítať ďalšie dôležité hodnoty:

$$\text{indukciu pola vo vzorke } \mathbf{B}_1 = \mu \mathbf{B}_0 / \mu_0 A, \quad (2)$$

magnetickú polarizáciu vo vzorke $\mathbf{J} = (\mu - \mu_0) \mathbf{B}_0 / \mu_0 A$ a zložky vektora indukcie mimo vzorky. Pre výpočet indukčného toku cez plochu ohrianičenú závitom nám stačí zložka $B_{2\xi}$:

$$B_{2\xi} = \frac{B_0\eta}{A} \sqrt{(\xi^2 - 1)(\xi^2 - \eta^2)} \left\{ A + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \frac{ab^2}{(a^2 - b^2)^{3/2}} \left[\frac{\xi}{\xi^2 - 1} + \frac{1}{2} \ln \frac{\xi - 1}{\xi + 1} \right] \right\}. \quad (3)$$

Indukčný tok budeme počítať cez sféroidálnu plochu prechádzajúcu závitom

a konfokálnu so vzorkou K takejto ploche je $B_{2\xi}$ zložkou normálovou, ostatné zložky vektora \mathbf{B} sú zložkami tenzoriálnymi. Pre indukčný tok potom môžeme písat:

$$\Phi = \int_0^{1/2\pi} \int_0^\pi B_{2\xi} h_2 \, dh \, ds \, d\psi, \quad (4)$$

$$\text{kde } h_2 = c\sqrt{(\xi^2 - \eta^2)/(1 - \eta^2)} \text{ a } h_3 = c\sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)} \quad (5)$$

sú metrické súčinitele sféroidálnych súradníck η , resp. ψ [3]. Po dosadení príslušných hodnôt zo vzťahov (2), (3) a (5) do integrálu (4), po jeho vyriešení a úprave výsledku dostaneme

$$\Phi = B_0\pi R^2 + \pi R^2 J \frac{1}{c^3} \left[\frac{c}{R^2} \sqrt{R^2 + c^2} + \frac{1}{2} \ln \sqrt{\frac{R^2 + c^2 - c}{R^2 + c^2 + c}} \right].$$

Ak oddialime vzorku zo stredu závitu do nekonečna, zmení sa indukčný tok o hodnotu $\Delta\Phi = \Phi - B_0\pi R^2$. Po zavedení označenia $mc = \frac{4}{3}\pi ab^2 J$ (Coulombov magnetický moment vzorky) a $\gamma = c/R$ môžeme písat:

$$\Delta\Phi/mc = \frac{3}{4} \frac{1}{R} f(\gamma), \quad \text{kde}$$

$$f(\gamma) = \frac{1}{\gamma^3} [\gamma \sqrt{1 + \gamma^2} + \ln(\sqrt{1 + \gamma^2} - \gamma)]. \quad (6)$$

V tomto prípade sa podiel $\Delta\Phi/mc$ od vzťahu (1) lísi funkciou $f(\gamma)$. Je zaujímavé, že hodnoty funkcie $f(\gamma)$ nezávisia priamo od veľkosti polosí vzorky, ale len od jej ohniskovej vzdialnosti c (resp. $\gamma = c/R$), takže sú pre všetky konfokálne vzorky rovnaké. Niektoré hodnoty funkcie $f(\gamma)$ sú uvedené v Tab. 1 a jej priebeh je znázornený na obr. 1.

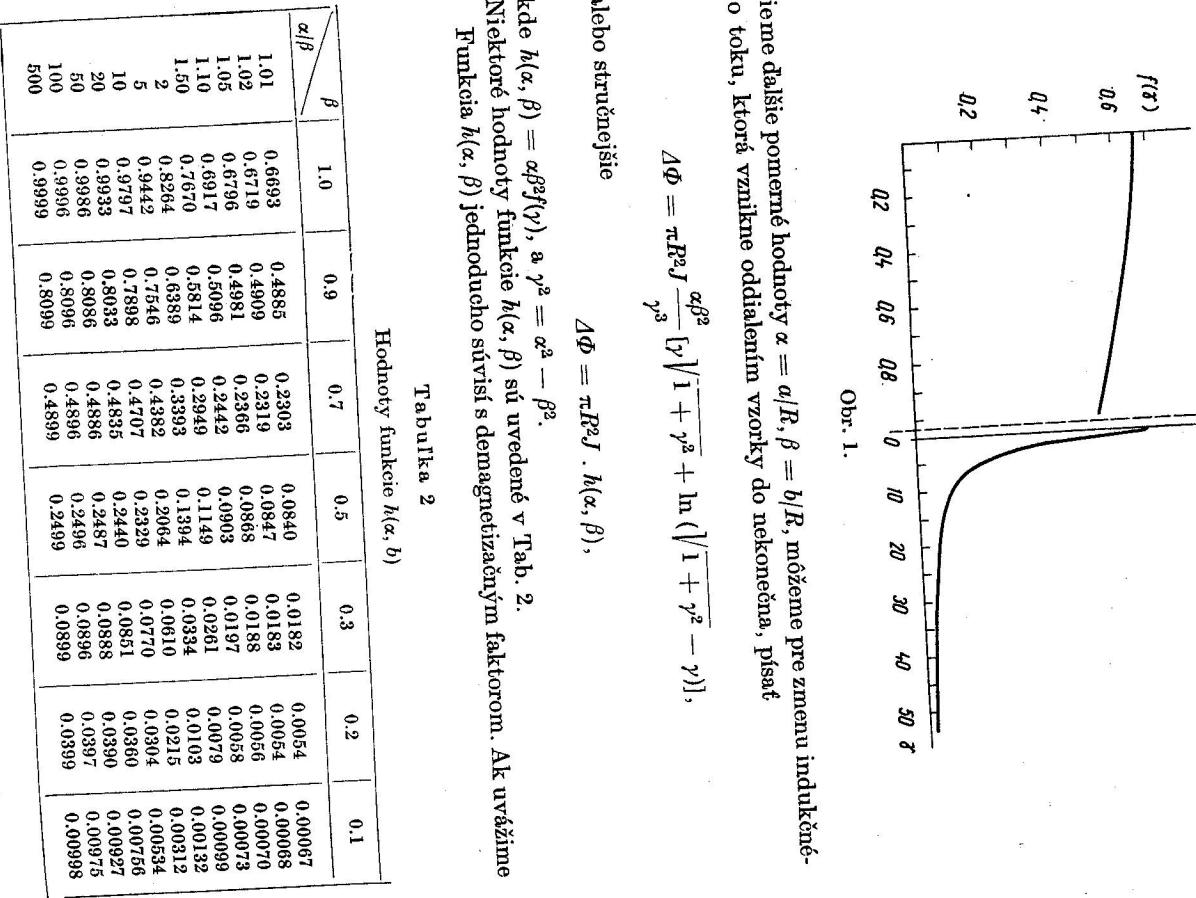
Tabuľka 1

Hodnoty funkcie $f(\gamma)$

γ	0	0.05	0.1	0.2	0.5	1.0	2.0
$f(\gamma)$	0.6667	0.6663	0.6647	0.6588	0.6224	0.5328	0.3786

γ	5	10	20	50	100	500	1000
$f(\gamma)$	0.1855	0.0975	0.0496	0.0199	0.0100	0.0020	0.0010

Vztah pre zmenu indukčného toku $\Delta\Phi$ možno napísat aj v takom tvaru, aby v ňom namiesto magnetického momentu vystupovala magnetická polarizačia vzorky. Takýto tvar je vhodný najmä pre veľmi dlhé vzorky. Ak zaverec:

Obr. 1.

dieme ďalšie pomerne hodnoty $\alpha = a/R$, $\beta = b/R$, môžeme pre zmenu indukčného toku, ktorá vznikne oddialením vzorky do nekonečna, písat

$$\Delta\Phi = \pi R^2 J \frac{\alpha\beta^2}{\gamma^3} [\gamma \sqrt{1 + \gamma^2} + \ln(\sqrt{1 + \gamma^2} - \gamma)],$$

alebo stručnejšie

$$\Delta\Phi = \pi R^2 J \cdot h(\alpha, \beta),$$

kde $h(\alpha, \beta) = \alpha\beta^2 f(\gamma)$, a $\gamma^2 = \alpha^2 - \beta^2$.

Niektoré hodnoty funkcie $h(\alpha, \beta)$ sú uvedené v Tab. 2. Funkcia $h(\alpha, \beta)$ jednoducho súvisí s demagnetizačným faktorom. Ak uvádzime

Tabuľka 2

Hodnoty funkcie $h(\alpha, \beta)$

α/β	1.0	0.9	0.7	0.5	0.3	0.2	0.1
1.01	0.6693	0.4885	0.2303	0.0840	0.0182	0.0054	0.00067
1.02	0.6719	0.4909	0.2319	0.0847	0.0183	0.0054	0.00068
1.05	0.6796	0.4981	0.2366	0.0868	0.0188	0.0056	0.00070
1.10	0.6917	0.5096	0.2442	0.0903	0.0197	0.0058	0.00073
1.50	0.7670	0.5814	0.2949	0.1149	0.0334	0.0079	0.00099
2	0.8284	0.6389	0.3393	0.1394	0.0103	0.0132	0.00132
5	0.9442	0.7546	0.4382	0.2064	0.0610	0.0215	0.00534
10	0.9797	0.7898	0.4707	0.2329	0.0770	0.0304	0.00756
20	0.9933	0.8033	0.4835	0.2440	0.0851	0.0360	0.00927
50	0.9986	0.8086	0.4886	0.2487	0.0888	0.0390	0.00975
100	0.9996	0.8096	0.4896	0.2496	0.0896	0.0397	0.00998
500	0.9999	0.8099	0.4899	0.2499	0.0899	0.0399	0.00998

demagnetizačný faktor D pre podlhovastý rotačný elipsoid zapísaný v sústave SI [4], zistíme, že platí vztah

$$D = 1 - h(\alpha, 1),$$

kde $h(\alpha, 1)$ predstavuje funkciu $h(\alpha, \beta)$ pri $\beta = b/R = 1$, čo odpovedá závieru tesne obopínajúcemu vzorku.

II. DLHŠIA OS VZORKY JE KOLMÁ NA VEKTOR \mathbf{B}_0 , ČIŽE LEŽÍ V ROVINE ZAVITU

Kartézsku súradnicovú sústavu volíme pri tomto usporiadani tak, aby os x splývala s dlhsou osou sféroidu a os y mala smer vektora \mathbf{B}_0 . Potenciál pôvodného homogéneho pola nech má tvar $\varphi_0 = -H_0 y$. Riešením Laplaceovej rovnice dostaneme potom pre potenciál vo vzorke

$$\varphi_1 = -H_0 y / A', \quad (7)$$

pre potenciál mimo vzorky

$$\varphi_2 = -\frac{H_0 c}{A'} \sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)} \cos \psi \left[1 + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi_0^2 - 1) \int_{\xi_0}^{\xi} \frac{ds}{(s^2 - 1)^2} \right], \quad (8)$$

$$\text{pričom } A' = 1 + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi_0^2 - 1) \int_{\xi_0}^{\infty} \frac{ds}{(s^2 - 1)^2}.$$

Ostatné symboly majú rovnaký význam ako v časti I. Teraz však platí $b < a \leq R$.

Z potenciálov (7) a (8) môžeme vypočítať ďalšie dôležité hodnoty:

$$\text{indukciu vo vzorke } \mathbf{B}_1 = \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \frac{\mathbf{B}_0}{A'},$$

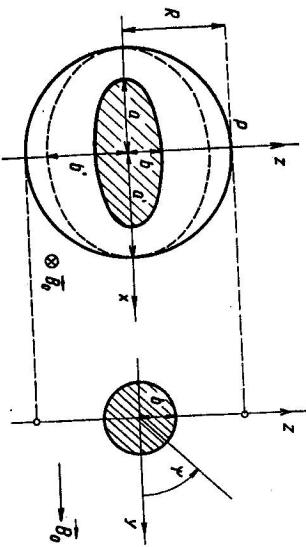
$$\text{magnetickú polarizačiu vo vzorke } J = \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \frac{\mathbf{B}_0}{A'}, \quad (9)$$

a zložky indukcie mimo vzorky

$$B_{2\psi} = -\frac{B_0}{A'} \sin \psi \left[1 + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi_0^2 - 1) \int_{\xi_0}^{\xi} \frac{ds}{(s^2 - 1)^2} \right], \quad (10)$$

$$B_{2\xi} = \frac{B_0}{A'} \cos \psi \left[\sqrt{\frac{1 - \eta^2}{\xi^2 - \eta^2}} \left\{ \xi \left[1 + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi_0^2 - 1) \int_{\xi_0}^{\xi} \frac{ds}{(s^2 - 1)^2} \right] + \frac{\mu - \mu_0}{\mu_0} \xi_0 (\xi_0^2 - 1) \frac{1}{\xi^2 - 1} \right\} \right]. \quad (11)$$

Výpočet indukčného toku cez plochu ohraňovanú závitom si rozdelime na dve časti (obr. 2). Do prvej časti zahrnieme oblasť ohraňovanú elipsou so vznikou. Hlavná polos tejto elipsy sa rovná polomeru závitu R . Jej rotáciou okolo osi x vznikne sféroidálna plocha, cez polovicu ktorej budeme počtať prvú časť indukčného toku — Φ_1 . Tok cez zvyšok plochy kruhu s polomerom R bude predstavovať druhú časť indukčného toku — Φ_2 . Pri výpočte Φ_1 sa uplatní len zložka B_{2z} (11), takže môžeme písat

Obr. 2.

s polosami a' a b' , (na obr. 2 vytiahnutá čiarkované), ktorá je konfokálna so vznikou. Hlavná polos tejto elipsy sa rovná polomeru závitu R . Jej rotáciou okolo osi x vznikne sféroidálna plocha, cez polovicu ktorej budeme počtať prvú časť indukčného toku — Φ_1 . Tok cez zvyšok plochy kruhu s polomerom R bude predstavovať druhú časť indukčného toku — Φ_2 . Pri výpočte Φ_1 sa uplatní len zložka B_{2z} (11), takže môžeme písat

$$\Phi_1 = 2 \int_0^{1/\pi^2} \int_{-\pi/2}^{\pi/2} B_{2z} h_2 d\eta h_3 d\varphi.$$

Po dosadení metrických súčinitelov (5), vzťahu (9) a po výpočte integrálu dostaneme:

$$\Phi_1 = B_0 \pi a' b' J \frac{ab^2}{c^3} \left[\frac{c^3}{R(R^2 - c^2)} - \frac{Rc}{2(R^2 - c^2)} - \frac{1}{4} \ln \frac{R - c}{R + c} \right].$$

Pri počítaní Φ_2 sa výhoda sféroidálnych súradníc stráca. Hodnotu Φ_2 však možno získať numerickou integráciou

$$\Phi_2 = 4 \int_{\xi_1}^{\xi_2} \int_{\eta_1}^{\eta_2} (-B_{2y}) h_1 d\xi h_2 d\eta, \quad (12)$$

kde $h_1 = c \sqrt{(\xi^2 - \eta^2)(\xi^2 - 1)}$ je metrický súčinatel súradnice ξ . Pre integračné medze pritom platí:

$$\xi_1 = R/c, \quad \xi_2 = (R^2 + c^2)^{1/2}/c, \quad \eta_1 = 0, \quad (13)$$

$$(\eta_2)^2 = (1/2c^2) \{ R^2 + c^2 - \sqrt{(R^2 + c^2)^2 - 4c^2 \xi_1^2 [R^2 - c^2(\xi_1^2 - 1)]} \}.$$

Hodnoty ξ_1 a ξ_2 odpovedajú krajným elipsám, po ktorých integrujeme — ξ_1 čiarkovanej elipse, ξ_2 elipse prechádzajúcej bodom P (obr. 2). Hodnota $\eta_1 = 0$ predstavuje konfokálnu hyperbolu, prechádzajúcu začiatkom súradnicovej sústavy — teda totožnú s osou z . Hodnotu η_2 získame ako sféroidálnu súradnicu

priečenika elipsy, po ktorej momentálne integrujeme, a kružnice s polomerom R , predstavujúcej závit.

Kedže symetria pola v okolí vzniky umožňuje integrovať cez štvrtinu zvyšku plochy kruhu, vystupuje vo vzťahu (12) čielený faktor 4.

Po dosadení $B_{2y}(10)$ (pri hodnote $\psi = \pi/2$) do integrálu (12), môžeme pre Φ_2 napiisať

$$\Phi_2 = B_0(\pi R^2 - \pi a'b') - 2J \frac{ab^2}{c} \int_{\xi_1}^{\xi_2} \int_0^{\eta_2} \left[\frac{c^3}{R(R^2 - c^2)} - \frac{Rc}{2(R^2 - c^2)} - \frac{1}{4} \ln \frac{R - c}{R + c} \right] \frac{\xi^2 - \eta^2}{\sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)}} d\xi d\eta.$$

Úhrnný tok cez plochu ohraňovanú závitom potom je $\Phi = \Phi_1 + \Phi_2$:

$$\Phi = B_0 \pi R^2 + J \pi R \sqrt{R^2 - c^2} \frac{ab^2}{c^3} \left[\frac{c^3}{R(R^2 - c^2)} - \frac{Rc}{2(R^2 - c^2)} - \frac{1}{4} \ln \frac{R - c}{R + c} \right] - 2J \frac{ab^2}{c} \int_{\xi_1}^{\xi_2} \int_0^{\eta_2} \left[\frac{\xi}{\xi^2 - 1} + \frac{1}{2} \ln \frac{\xi - 1}{\xi + 1} \right] \frac{\xi^2 - \eta^2}{\sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)}} d\xi d\eta.$$

Ak opäť zavedieme pomernej hodnotu $\gamma = c/R$ a použijeme označenie $\frac{4}{3}\pi ab^2 J = m_C$, môžeme pre zmenu indukčného toku využiť oddialením vzniky do nekonečna napiisať

$$\Delta\Phi = \frac{3}{4} m_C \frac{1}{R} \left\{ \frac{\sqrt{1 - \gamma^2}}{\gamma^3} \left[\frac{\gamma^3}{1 - \gamma^2} - \frac{\gamma}{2(1 - \gamma^2)} - \frac{1}{4} \ln \frac{1 - \gamma}{1 + \gamma} \right] - \frac{2}{\gamma} \frac{1}{\pi} \int_{\xi_1}^{\xi_2} \int_0^{\eta_2} \left[\frac{\xi}{\xi^2 - 1} + \frac{1}{2} \ln \frac{\xi - 1}{\xi + 1} \right] \frac{\xi^2 - \eta^2}{\sqrt{(\xi^2 - 1)(1 - \eta^2)}} d\xi d\eta \right\}. \quad (14)$$

čo však môžeme napiisať aj v tvare

$$\Delta\Phi/m_C = \frac{3}{4} \frac{1}{R} g(\gamma).$$

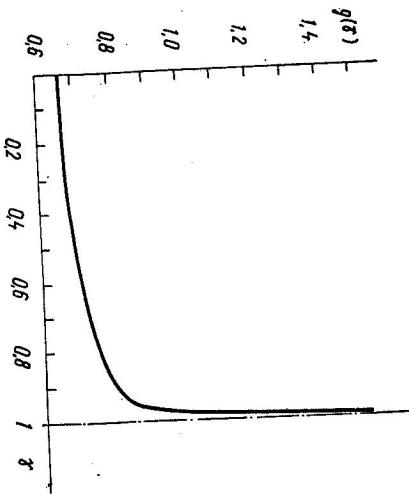
Funkcia $g(\gamma)$ (t. j. výraz vo veľkej zátvorke vo vzťahu (14)) má teraz rovnaký význam ako v časti I funkcia $f(\gamma)$. Ak si všimneme integračné medze (13), zistíme, že funkcia $g(\gamma)$, rovnako ako $f(\gamma)$, nezávisí priamo od rozmerov vzniky, ale len od jej ohniskovej vzdialenosťi c (resp. $\gamma = c/R$). Hodnoty funkcie $g(\gamma)$ sú teda opäť pre všetky konfokálne vzniky rovnaké, a niektoré z nich sú uvedené v tab. 3. Priebeh funkcie $g(\gamma)$ je uvedený na obr. 3.

Tabuľka 3

Hodnoty funkcie $g(\gamma)$

γ	0	-0.05	0.1	0.2	0.3	0.4	0.5
$g(\gamma)$	0.6667	0.6669	0.6677	0.6708	0.6761	0.6839	0.6948

γ	0.7	0.8	0.9	0.95	0.97	0.98	0.99
$g(\gamma)$	0.7296	0.7586	0.8054	0.8609	0.9371	1.0559	1.5075

Obr. 3.

Hodnoty funkcií $f(\gamma)$, $g(\gamma)$ a $h(\alpha, \beta)$ sa počítali s min. presnosťou 1/1000 vlastnej hodnoty počítačom Minsk 22 na Katedre matematických strojov Elektrotechnickej fakulty SVŠT v Bratislave.
Záverom chcem podakovať prof. mat. Guregovej, pracovníčke tejto katedry, za pomoc pri programovaní.

LITERATÚRA

- [1] Weiss P., Forrer R., Ann. de Physique 12 (1929), 279.
- [2] Červeň I., Fyz. čas. SAV 19 (1969), 250.
- [3] Stratton J. A., *Teorie elemag. pole*, SNTL, Praha 1961.
- [4] Brož J. a kol., *Základy fyz. měření (I)*, SPN, Praha 1967.

Deňo 25. 10. 1969
Katedra fyziky
Elektrotechnickej fakulty SVŠT,
Bratislava